

Sygn. akt: I Ns 26/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Hanna Woźniak
Protokolant	sekretarz Jacek Kutta

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2019 r. w Wąbrzeźnie na rozprawie

sprawy z wniosku J. B. (1)

z udziałem P. Ś.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

1. oddalić wniosek uczestnika P. Ś. o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym,
2. dokonać podziału majątku wspólnego J. B. (1) i P. Ś. o wartości 51.750 (pięćdziesiąt jeden tysięcy siedemset pięćdziesiąt) złotych obejmującego:
 - a) samochód osobowy V. (...) nr rej. (...) o wartości 44.000 zł,
 - b) samochód dostawczy C. (...) nr rej. (...) o wartości 3.500 zł,
 - c) laptop A. (...) o wartości 200 zł,
 - d) garaż tzw. blaszak o wartości 700 zł,
 - e) rower o wartości 350 zł,
 - f) nakłady na działkę ogrodniczą w kwocie 3.000 zł

w ten sposób, że samochód osobowy V. (...), samochód dostawczy C. (...), garaż tzw. blaszak i połowę wartości nakładów na działkę ogrodniczą w kwocie 1.500 zł

przyznać na wyłączną własność uczestnikowi P. Ś., a laptop A. i rower przyznać na wyłączną własność J. B. (1),

3. tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym zasądzić od uczestnika P. Ś. na rzecz wnioskodawczyni J. B. (1) kwotę 23.825 (dwadzieścia trzy tysiące osiemset dwadzieścia pięć) złotych, przy czym jej płatność odroczyć na okres sześciu miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego postanowienia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od daty wymagalności do dnia zapłaty,

4. tytułem rozliczenia nakładów poczynionych z majątku osobistego P. Ś. na majątek wspólny stron oraz z majątku osobistego J. B. (2) na majątek wspólny stron zasądzić na rzecz P. Ś. od J. B. (1) kwotę 4.462,56 (cztery tysiące czterysta sześćdziesiąt dwa 56/100) złotych, przy czym jej płatność odroczyć na okres sześciu miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego postanowienia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od daty wymagalności do dnia zapłaty,
5. nakazać wnioskodawczyni i uczestnikowi wydać sobie wzajemnie laptop A. i rower w terminie 14 dni od uprawomocnienia się postanowienia,
6. w pozostałej części wniosku uczestnika o rozliczenie nakładów oddalić,
7. zasądzić od Skarbu Państwa Sądu rejonowego w Wąbrzeźnie na rzecz r. pr. J. C. kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych powiększoną o podatek vat tytułem pomocy prawnej ustanowionej dla uczestnika z urzędu.

SSR Hanna Woźniak

ZARZĄDZENIE

1.(...),

2.(...)

Sędzia: H. W.

Sygn. akt I Ns 26/18

UZASADNIENIE

J. B. (1) wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego, jakiego dorobiła się w trakcie trwania małżeństwa z P. Ś., obejmującego dwa samochody osobowe, laptop i garaż tzw. blaszak o łącznej wartości 70.978,00 zł poprzez przyznanie ich uczestnikowi i zasądzenie spłaty połowy ich wartości na jej rzecz.

P. Ś. w odpowiedzi na wniosek wniósł o pozostawienie mu wszystkich ruchomości, zakwestionował jednak ich wartość, podniósł że jeden z samochodów jest własnością banku, bo cały czas spłaca za niego kredyt. Domagał się również wzięcia pod uwagę w niniejszej sprawie faktu, iż to on spłacił większość zadłużenia powstałego w trakcie małżeństwa oraz że poniósł koszty wynajmu mieszkania po wyprowadzce, którą wymusiła na nim była żona.

Ostatecznie J. B. (1) wyceniła: samochód V. (...) na kwotę 44.000 zł, samochód C. (...) na kwotę 3.500 zł, laptop A. na kwotę 200 zł, garaż tzw. blaszak na kwotę 700 zł i rower na kwotę 350 zł (k.197-198).

Ostatecznie P. Ś. wycenił: samochód V. (...) na kwotę 40.000 zł, samochód C. (...) na kwotę 2.000 zł, laptop A. na kwotę 200 zł, garaż tzw. blaszak na kwotę 600 zł i rower na kwotę 400 zł oraz komputer stacjonarny na kwotę 2.000 zł. Domagał się także ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym: 30% dla wnioskodawczyni i 70% dla uczestnika. Nadto domagał się rozliczenia nakładów z majątku wspólnego stron na majątek wnioskodawczyni oraz z majątku osobistego uczestnika na majątek wspólny stron.

Sąd ustalił, co następuje:

Wspólność ustawowa małżeńska trwała między stronami niniejszego postępowania od 14 listopada 2009r. do 22 czerwca 2017r. (bezsporne).

Małżeństwo J. B. (1) i P. Ś. dla każdego z nich było drugim związkiem. Wspólnie z małżonkami zamieszkały dzieci J. B. (1). P. Ś. prowadził dość dobrze prosperującą firmę remontowo-budowlaną. J. B. (1) początkowo pracowała jako ekspedientka z wynagrodzeniem w wysokości ustawowego najniższego wynagrodzenia. Jesienią 2014r. P. Ś. z myślą o żonie rozszerzył działalność gospodarczą i w wynajętym lokalu J. B. (1) zaczęła prowadzić sklep. Była to wspólna

decyzja obojga małżonków. Początkowo J. B. (1) pracowała jeszcze w poprzednim miejscu pracy, a popołudniami i w week-endy przychodziła do swojego sklepu. Po pewnym czasie zajmowała się tylko swoim sklepem. Sprzedawała w nim, zmagalała towar, jeździła po towar na giełdę, sprzątała, układała towar na półkach, częściowo prowadziła księgowość, opłacała też wszystkie rachunki związane ze wspólnym gospodarstwem domowym oraz należności z tytułu działalności gospodarczej męża. W oddzielnych zeszytach zapisywano, co ze sklepu wzięli członkowie rodziny i później J. B. (1) regulowała te należności. P. Ś. nie pomagał żonie w prowadzeniu sklepu. Zostawiał pieniądze na opłacenie ZUS-u i innych należności. Czasami przychodził do sklepu w stanie nietrzeźwym, czasami w sklepie pił alkohol. Po około roku działalności sklepu spadły utargi, było mniej klientów. J. B. (1) nie regulowała należności w ZUS-ie i Urzędzie Skarbowym. 17 stycznia 2017r. J. B. (1) zamknęła sklep ze świadomością, że jego prowadzenie przyniosło duże straty (dowód: zeznania stron – nagranie rozprawy z 04 września 2018r. od 00:03:36 do 01:35:01, zeznania świadków: M. C., B. K., H. S. – nagranie rozprawy z dnia 19 października 2019r. od 00:04:35 do 00:25:31 i od 00:34:37 do 00:48:07).

J. B. (1) od czasu do czasu (mniej więcej raz w miesiącu) spotykała się w lokalach gastronomicznych z koleżankami. Zdarzało się, że z tych spotkań wracała późno w nocy. Nie wydawała pieniędzy na zbytki (dowód: zeznania wnioskodawczyni – nagranie rozprawy z 04 września 2018r. od 00:03:36 do 01:35:01, zeznania świadków: M. C., B. K., H. S. – nagranie rozprawy z dnia 19 października 2019r. od 00:04:35 do 00:25:31 i od 00:34:37 do 00:48:07).

W trakcie małżeństwa J. B. (1) i P. Ś. dorobili się następujących ruchomości: samochodu osobowego V. (...) o wartości 44.000 zł, samochodu dostawczego C. (...) o wartości 3.500 zł, laptopa A. o wartości 200 zł, garażu tzw. blaszaka o wartości 700 zł, roweru o wartości 350 zł. (bezsporne co do składu majątku, co do wartości – patrz druga część uzasadnienia).

Komputer stacjonarny stanowił prezent gwiazdkowy od stron dla syna wnioskodawczyni D. O. (dowód: zeznania świadków: D. O. - nagranie rozprawy z 16 listopada 2018r. od 00:02:18 do 00:19:59, B. K. – nagranie rozprawy z 19 października 2018r. od 00:17:20 do 00:19:48).

W trakcie trwania małżeństwa 14-letni wówczas syn J. B. (1) za jej zgodą, choć ani on, ani wnioskodawczyni nie zapoznali się dokładnie z regułami gry, przystąpił do gry odbywającej się w internecie. Aby włączyć się do gry, D. O. za zgodą matki wpłacił z jej karty 50 zł. Po pewnym czasie okazało się, że uczestnictwo w grze powodowało obciążenia karty, z której dokonano pierwszej płatności. Łącznie uczestnictwo D. O. w grze kosztowało ponad 10.000 zł, których nie udało się odzyskać (dowód: zeznania stron – nagranie rozprawy z 04 września 2018r. od 00:03:36 do 01:35:01, zeznania świadka D. O. - nagranie rozprawy z 16 listopada 2018r. od 00:02:18 do 00:19:59).

W trakcie obowiązywania wspólności majątkowej strony doprowadziły wodę na działkę, której użytkowanie przysługuje tylko J. B. (1). Posadzono także rośliny. Koszt tego nakładu wyniósł 3.000 zł (bezsporne, kserokopia deklaracji k.33).

Po ustaniu wspólności majątkowej J. B. (1) uregulowała część wspólnych długów wynikających z prowadzenia sklepu, mianowicie zapłaciła do firmy (...) łącznie kwotę 1.527,87 zł (dowód: kserokopia zestawienia – k.34).

P. Ś. również regulował wspólne długi po ustaniu wspólności majątkowej oraz ponosił opłaty ciężące na obojgu byłych małżonkach. Firmie (...) spłacił 1.000 zł, uiścił do firmy ubezpieczeniowej 833 zł jako składkę obowiązkowego ubezpieczenia pojazdu od odpowiedzialności cywilnej i spłacił do banku raty za samochód na łączną kwotę 8.620 zł (dowód: potwierdzenia transakcji – k.69-70 i 209-221).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę zgodnym zeznaniom stron co do składu majątku wspólnego. W kwestii komputera stacjonarnego Sąd uznał, że był on kupiony jako prezent dla D. O., a zatem nie wchodził w skład wspólnego majątku stron, jak twierdził uczestnik.

Sąd również dał wiarę zeznaniom świadków słuchanych w sprawie (z wyjątkiem zeznań J. M.) bowiem ich zeznania wzajemnie się pokrywały i uzupełniały, tworząc logiczną całość. J. M., były współnik P. Ś., nie miał własnej wiedzy na okoliczności ustalane w niniejszej sprawie, czerpał ją z opowiadań P. Ś., a na wiele pytań nie udzielił Sądowi odpowiedzi, bo ich nie znał. W tej sytuacji jego zeznania należy uznać za nieprzydatne w sprawie, a okoliczność podana przez tego świadka, jakoby J. B. (1) nie pracowała zawodowo w trakcie małżeństwa, jest nieprawdziwa w kontekście zeznań innych świadków.

Sąd dał wiarę treści dokumentów, wydruków komputerowych i kserokopii dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich wartości dowodowej, a Sąd z urzędu również nie dopatrył się okoliczności, które kazałyby wątpić w ich autentyczność.

Jeśli chodzi o wartość składników majątku wspólnego, to strony starały się uniknąć powoływania biegłych i przedstawiały swoje propozycje w pismach procesowych. Na początku postępowania obie strony wskazały zgodnie wartość V. (...) na kwotę 47.000 zł. Obniżenie tej wartości przez uczestnika do kwoty 40.000 zł Sąd uznał za niczym nieuzasadnione i nieprzekonujące. Wnioskodawczyni wyszła naprzeciw oczekiwaniom uczestnika i obniżyła swoją wycenę do kwoty 44.0000 zł. Sąd uznał tę wartość za odpowiadającą wartości rynkowej w konfrontacji z ofertami sprzedaży na portalu (...) (k.12-17). Wartość samochodu C. (...) uczestnik od początku konsekwentnie określał na kwotę 2.000 zł, wskazując na jego zły stan w wyniku intensywnej eksploatacji. Wnioskodawczyni, kierując się cenami wywoławczymi na portalu (...) (k.18-22), we wniosku wyceniła ten składnik majątku wspólnego na kwotę 17.000 zł, by ostatecznie poprzestać na kwocie 3.500 zł. Sąd uznał wartość C. (...) w kwocie 3.500 zł za realną, zważywszy że podstawowe znaczenie przy sprzedaży używanych samochodów ma rok produkcji pojazdu, a jego stan techniczny nie jest punktem wyjścia do ustalania ceny, może jedynie wpłynąć na podwyższenie lub obniżenie ceny wynikającej z rocznika (fakty znane sądowni z urzędu z innych spraw, w których wypowiadali się biegli z dziedziny wyceny pojazdów). Wartość wskazywana przez uczestnika wydaje się oscylować w okolicach wartości złomu. Wartość laptopa strony ostatecznie zgodnie ustaliły na kwotę 200 zł. Wskazywane wartości garażu oraz roweru różniły się ostatecznie tylko o 100 zł i 50 zł. Sąd uznał za realne wartości wskazane przez wnioskodawczynię, która obniżyła je znacznie w stosunku do wartości wskazanych we wniosku, a te bazowały również na ofertach sprzedaży z portalu (...). Uczestnik natomiast nie uzasadniał podanej przez siebie wartości roweru, a co do garażu stwierdził jedynie, że uległ on zalaniu (czego wnioskodawczyni nie kwestionowała), na dzień orzekania garaż ten nie istnieje i nie ma możliwości ustalenia przez biegłego realnej wartości tego składnika. Sąd stanął na stanowisku, że mimo pewnych różnic w wycenie podawanej przez strony są one na tyle nieduże, że niecelowe jest powoływanie biegłych, których koszty pracy znacznie przewyższają wartości wycenianych ruchomości.

(...) skutki udziału D. O. za zgodą matki w grze internetowej w ocenie sądu nie mają znaczenia dla niniejszej sprawy – ani dla ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym ani dla rozliczeń między byłymi małżonkami dotyczących tego majątku. Z prawnego punktu widzenia małoletni D. wyrządził szkodę w majątku wspólnym matki i ojczyma. Niewątpliwie zrobił to nieumyślnie. Można by rozważać winę w nadzorze i odpowiedzialność odszkodowawczą po stronie matki D. B. na podstawie art.427 kc, ale tego typu roszczenie nie może być dochodzone w sprawie o podział majątku wspólnego. Z drugiej strony, fakt utraty z majątku wspólnego kilkunastu tysięcy złotych wskutek działania lub zaniechania jednego z małżonków nie może być oceniany w oderwaniu od kontekstu, w jakim do tego doszło. W niniejszej sprawie było to jednostkowe zdarzenie w trakcie małżeństwa trwającego osiem lat. Miało związek z nowoczesnym środkiem komunikacji, jakim jest internet, w którym różni nieuczciwi użytkownicy celowo podają w sposób zawyły, niezrozumiały reguły uczestnictwa obowiązujące przy wymianie informacji, korzystaniu z różnych portali, uczestniczeniu w grach, a nieświadomi uczestnicy dopiero po czasie orientują się, że zostali wprowadzeni w błąd i narażeni na straty finansowe. Ofiarą takich działań padł w ocenie Sądu 14-letni D.. Zdaniem Sądu, zaniechanie J. B. (1) miało również charakter nieumyślny. Nie przewidziała ona, że jednorazowe udostępnienie danych karty bankomatowej może spowodować potrącanie z niej dalszych kwot już bez każdorazowej zgody właściciela karty. W tej sytuacji nie można przyjąć, że niedopilnowanie syna i zaniechanie J. B. (1) było równoznaczne z trwonieniem wspólnego majątku, a tylko takie ustalenie mogłoby wpłynąć na decyzję sądu o ustaleniu nierównych udziałów w majątku wspólnym.

P. Ś. domagał się rozliczenia nakładów z majątku odrębnego na majątek wspólny w kwocie znacznie przewyższającej tę kwotę, którą uznał i rozliczył Sąd. Należy w tym miejscu wskazać, że nie wszystkie złożone przez uczestnika dokumenty potwierdzały wydatkowanie wskazanych w nich kwot. Niektóre z nich stwierdzały tylko istnienie obowiązku uiszczenia pewnej sumy (np. administracyjny tytuł wykonawczy k.133-134, potwierdzenia zawarcia ubezpieczenia OC k.155-156). Z kolei przelewy z konta technicznego pewnych sum na zaspokojenie bliżej nieznanymi i w ogóle nieudokumentowanymi w sprawie o podział majątku spraw egzekucyjnych również nie mogły być uznane za nakłady na spłatę wspólnych długów ponieważ poza numerami spraw komorniczych nie wskazano żadnych danych identyfikujących zobowiązanie, datę jego powstania, wierzyciela i dłużnika. W tej sytuacji Sąd uznał za udowodnione jedynie nakłady opisane w części ustalającej stan faktyczny. Należy tutaj przypomnieć, że uczestnik korzystał z fachowej pomocy pełnomocnika z urzędu, a Sąd – o ile ma obowiązek ustalić z urzędu skład i wartość majątku wspólnego – nie ma obowiązku ustalania rodzaju i wysokości należności dochodzonej przez stronę w trybie art.618 w zw. z art.688 kpc i art.46 krio